

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 33.

Løverdagen den 18de August 1860.

4de Hæft.

Indhold.

Af en norsk Landmands Dagbog. — Agerdyrknings-systemerne. — Inden- og udenlandske Estretninger.

Af en norsk Landmands Dagbog.

(Fortsettelse fra No. 32.)

Alt er en regnfuld Uge forløben, hvori Eidet er indhøstet og saagodt som intet Jordarbejde udrettet til den forestaaende Augudsaed. Kornet staar fremdeles kaalgrønt og det begynder at spøge for, at en stor Del Vaarsed ikke kan opnaa Modenhed. Paa enkelte Steder indtreder ogsaa Raaddenhed ved Roden, og Aarrene i det Hele taget syge ud paa fladlendt Jord. Poteterne lider ogsaa af Beden; Knolberne viser sig ved at koges mørke i Centrum, hvorimod, saavidt vides, den egentlige Potetesygdom endnu ikke har indfundet sig.

Under saadanne Omstændigheder er det ikke at undres over, at Landmanden nu legger Plan til at indskrænke sit Folkehold for kommende Høst og Vinter til det allernødtørstigste Antal. Alt for længe har den høje Daglon lig en terende Kæft suget ham, og hvis Arbejderen, kan hende, tilvinters kommer til at sukke for Livsophold, saa kan han stykke sig selv derfor. Jeg tager denne Gang Anledning til at berøre Arbeidsklassens — de løse Tjeneres — Forhold til Gaardbrugerne.

Den løse Arbeidsstot uden Hus og Jord driver om og tjener den, der giver størst Daglon. Over Halvparten er paa disse Kanter nu omstunder Svensker, baade Mandfolk og Kvindfolk. De er udholdende i Arbejde; yderst noisomme paa egen Koste, men ogsaa yderst storslugne paa Gaardens Koste. Dagarbejde huer dem ikke, hvorimod de opsoger alt Slags Affordarbejde. Naar Gaardmanden — som laar — er nødt til paa Grund af det ustabile Hofveir at holde en stor Stot samlet som Dagarbejdere, og han saaledes ikke kan slippe Svenskerne ind paa Affordarbejder, men i Uveirsdagene maa sætte dem med Gaardens Husmænd til at rydde i Udmarken, saa visiterer har snart Optøier. Svenskerne anser det som et Indgreb i deres Rettigheder, naar Arbejde ved Jordforbedringer fordrer af dem

paa Dagarbejde, og det varer ikke længe, førend Kosterne ikke bliver dem god nok, Daglonnen for liden o. s. v. Man faar da slette dem ud — som det kaldes — for at de ikke skal faa Tid til at smitte den faste Arbeidsstot. Den Indvending kan jo kommes med: „Hvorfor ikke give Svenskerne Afford i Uveir og Dagarbejde i godt Veir.“ Nei, svares hertil, Svenskernes dobbelte Husboldning — paa egen Koste til sine Tider, paa Gaardens Koste til andre — betaffer man sig for; thi naar de svenske Arbejdere ved, at de i Mellemtider skal faa Koste paa Gaarden, saa sulter de sig formelig paa egen Koste, hvilken sidste i saadanne Mellemrum ikke er stort andet end Brød og Vandblande. Paa Gaardens Koste tager de da igjen det Forsømte; men aldrig saa snart har de edt sig under, førend de ogsaa er færdige til at fordrø Affordarbejde igjen. Selv i Skofteoster bor Arbejderen ikke tillades at undrage sig Koftholdet: thi hvad han ikke spiser det ene Maal, det tager han igjen i de følgende.

Det er i Sandhed et nedslaaende Indtryk, Driftsherren faar af den løse Arbeidsstot. Arbejdernes Fordringer er ikke saa smaa endda. Vel undverer han en Mengde af de Livsbehøveligheder, som han dog har Leilighed til at skaffe sig; men dette sker, fordi han ikke har Smag for det Velbefindende, som den faste Tjener nyder ved at slutte sig til sit Herkøb. Prøv paa at tilbageholde en Del af Dagleierens Lon, for saaledes at frelse den fra de bayeriske Skneiper, saa at han ved Arbejdet Ende i den opsparede Sum kan faa en samlet Skilling til et Set nye Kleder til Vinteren og gjennem Opførelsen Smag paa Orden og Edruelighed. Hvis det lykkes, saa gratulerer jeg. Men det kan ogsaa hende, at man foruden idelig at purres for de ikke udbetalte Skillinger endog en vaffer Dag faar høre, at Manden spørger efter Arbejde hos Naboerne, og angiver, at han ikke kan holde ud, hvor han er, fordi hans Husbond er saa vrang at faa Penge af. Lørdag faar Dagleieren sin Ugelon, Søndag drikker han den op. „Det var Buteljernes Skyld,“ siger han, „for de stod og stinte saa vakkert i Binduerne, at jeg syntes det var Synd at gaa dem forbi.“ Tilvinters kommer vel mangen en halvogen Krop til at fremstille sig ved Kjøffendøren med Bon om Mad og Arbejde. Da kan det nok gaa i Husbonden,

naar han tenker paa, hvorledes Høet blev beværet, eller flere Maal Poteter blev staaende i Jorden, fordi Arbeidsmanden negtede at arbejde i Høstens Tid. Nu er han myg nok, lover Forbedring, men hvisker ved sig selv: „Er du først fremfød til Vaaren, saa Farvel, da gaar jeg.“ Den løse Arbeidsmands Dpforsjel er saadan, at man maa vere paa Post mod sig selv for ikke at forherde sine Følelser mod ham. Spørg efter, hvordan Legdøstlemmen blev saa ussel og fattig, og i 9 af 10 Tilfælde vil der svares, at han i de gode Dage var en uregjerlig Krop. Til Von er han nu Pensionist med Hus, Kost og Kleder! Ser man noget lignende gjøres for den hederlige Fattige, som blev trengende, fordi han gav bort Alt for at bringe sine Børn frem og ellers opfyldte sine Pligter mod Samfund og Stat? Det kan ikke vere Haardhed men reiserdig Forbedring, om Gaardmanden raader over sit Gods saaledes, at han giver den slittige Arbejder høiere Lon end denne paaregnede at kunne faa, men negter at give for Dorene til de Fattige, i hvem han meget ofte gjentjender Jolk, som i de vigtige Naametider streifede om i Skov og Mark som Versankere, og som negtede rent ud at tage Niven eller Sigden, da det gjaldt om at redde det Hø og Korn, som han nu fordrer at faa sin Del af. Ikke for at straffe, men for at lede ham til Forbedring maa Tiggeren negtes Brodet; thi paa ham virker ikke Forestillinger; han maa selv opleve Sætningen: „Som man reder, saa ligger man,“ førend han tror paa dens Sanhed.

(Fortsattes.)

Agerdyrkningsystemerne.

(Fortsættelse fra No. 32.)

§ 3. System med afvekslende Møieland og Fiskebomme.

Som et andet Middel til at dyrke Jorden uden Gjødning anvendes udenfor Lyons Porte, i la Dombes, et System, som bestaar i at dele Jordens Drift i to Perioder: saalange den ene varer (to eller tre Aar) er Jorden bedækket med fiskerigt Vand; under den anden (et eller to Aar) er den opofret til Dyrkning af Havre og leilighedsvis Hvede. Ved dette System er det paavist, at Jorden gjøres frugtbar ved de mere eller mindre dyndholdige Bønder, som fra høiere Steder samle sig i Dammene, ved de atmosfæriske Luftarter, som Regnvandet fører med sig, ved Levningerne af Vandplanter, Fisk og Insekter, endelig ved Extremiteterne af Kvæget, som tilbringer Dagen med at vade omkring i Vandet helt op til Bugen.

Men et saadant System udfordrer visse helt specielle Betingelser. Der udfordres en vis Overflødighed af Vand, som let kan samles og opbevares, en bølgeformig Overflade, som af Naturen er delt i smaa snævre Bassiner, og som

fremdeles ere opstillede paa en Plan med svag Skraaning, saaledes at de kunstig kunne gjen-nemffæres ved Tjørdbæmninger; en uigennem-trængelig Undergrund; en ringe Befolkning udbredt paa et stort Rum; et stærkt Forbrug af Fisk til en tilstrækkelig lønnende Pris. Man indser altsaa, at paa den Tid, da Saltvandsfiske kunde trænge ind i det Indre af Landet, da den religiøse Fastestik strengt overholdtes, og da Befolkningen var lidet talrig, — at paa den Tid la Dombes var lykkelig ved dette System. Men, andre Tider, andre økonomiske Betingelser.

§ 4. System med sort Brak.

Systemet med sort Brak uden Gjødning har fundet Anvendelse ved det toaarige Sædskifte i visse Egne i det sydlige Frankrig: 1ste Aar Brak, 2det Aar Hvede, som giver $\frac{1}{2}$ til $\frac{2}{3}$ Td. pr. Maal. Det forudsætter derfor en Jord, som enten gennem de Luftarter, den faar fra Atmosfæren, eller ved Hjælp af sin gamle Mængde af organiske eller mineraliske Substanter, som Pløiningen efterhaanden gjør optagelige for Planterne, selv kan gjeoprette sin Frugtbarhed.

Vi maa nu med d'Gasparin bemærke, at jo længere man gaar mod Syd, desto rigere er Atmosfæren paa Ammoniak. Derfor er dette for de sydlige Lande en Omstændighed, som i hoi Grad bidrager til, at Jorden, under Indflydelse af Brak og Atmosfærens Paavirkning, igjen kan faa de kvælstofholdige Substanter, som den toaarige Hvedekultur fratager den.

Lejrdornerne udmærke sig fremfor alle andre ved deres Evne til at tiltrække Ammoniak og beholde den i deres Porer. Der behøves ogsaa store Forstud af Gjødning til at mætte disse Jorder og bringe dem til det Punkt, hvor Gjødningen frembringer hele sin Nyttedyrkning. De behøve nødvendigvis en Reproduktionsmængde, en vis Gjødningmængde for sig selv. Men paa den anden Side er det Tilfældet, at de ere vanskelige at udtomme; men da Omstændighederne ikke altid tillade at give dem de fornødne Forstud af Gjødning, da de tillige ere vanskelige at pløje, ere usikrede til Rodfrugtavl, saa er det ikke til at undres over, at i tyndt befolkede Egne, uden Kapitaler og Afkastning, den sorte Brak for Beboerne er det System, som idetmindste for Diebliffet passer bedst.

Man vil maasse sige, at det blandede Græs-gangssystem vilde vere bedre end Systemet med uproduktive Brakjorder, fordi det idetmindste vilde tillade at forøge Gjødningmængden og for-mindste Arbejdsomkostninger ved en Indskrænkning af Møielandet. Men ræsonnerer man saaledes, da glemmer man, at Talen ofte er om Jorder, hvis indre Torhed endnu forøges ved Klimaets, Jorder, som mangle Evnen til at producere Foder, og som dog egne sig til Korn, Jorder, hvor den Gjødning, som man faar af Kvæget, overstrider Værdien af det Mereudbytte af Korn, som der vilde frembringes. Alt vel overveiet, maatte saaledes hver Gaard for at

kunne gjøre Fremskridt have nogle privilegerede, lavtliggende Jorder, hvor det var muligt at have Enge, at dyrke Lucerne og Esparsette. Disse heldige Betingelser vilde kunne findes paa de store Eiendomme med afværende Jordsimon; de mangle i Almindelighed paa de smaa Forpagtergaarde, paa de smaa Avlsgaarde, som kun have et ensformigt, tørt Jordsimon.

Hvad er der da at gjøre? Naabenbart maa man indskrænke Dyrkningen af Græsvarter indenfor en bestemt Grændse og dyrke Vin, Oliven o. s. v., som i dette Klima bedre kan taale Sommerheden. Det er i Virkeligheden det, som vilste, og d'Gasparin har fuldkommen paavist, at Frelsen for disse Egne er denne Kultur i Forening med Dyrkning af Græsvarter, eller, med andre Udtryk, Plantning af Trær i Vinier, idet Mellemrummet mellem dem bliver bearbejdet efter det toaarige System.

Produktionsprisen paa Algerdyrkningsprodukter, som man har erholdt af er frisk og rig Jord, som bliver dyrket med sort Brak, henbører nødvendigtvis til de fordelagtigste. Herunder høre mange Egne, som ere bleyne inddaemmede i Algier og Sardinien, Egne, som have Frugtbarheden i sig, og ikke behøve Gjødning under de nuværende Forhold, og som af Mangel paa Befolkning kun kunne underkastes en extensiv Kultur.

Paa Viktor Emanuels Algerdyrknings-Etablisement anvendes Trevangsdriften: Brak-Svede-Sævre paa Jorder af første Klasse.

Her som i Rusland kommer en Tonde Svede paa omtrent $1\frac{1}{2}$ Spd. Tonden.

Eiendommen bestaar af 24000 Maal, hvoraf endel bestaar af Hedestænkninger, som vare uopdyrkede paa den Tid, da Forfatteren besøgte den (1844).

Til disse Oplysninger ville vi føie, at det citerede Etablisements Algerbrug er baseret paa et godt System med $7\frac{1}{2}$ til $9\frac{1}{2}$ Tommer dybe Pløining, og ikke paa det sardiniske Pløiesystem, som bestaar i at trække Jorden op, pløie den i Biskak og samvittighedsfuldt at respektere Stene og Rodstubber. I Algier paaftaar man ogsaa, de dybe Pløining vilde udtørre Jorden. Velan! Viktor Emanuels Etablisement er beliggende paa den sydlige Epids af Sardinien, under Drangens og Olivens Klima; dog gjøre de dybe Pløininger Vidundere der.

Brakken bliver ligeledes anvendt i det nordlige Frankrig, men her er det især fordi den udkræver mindre Arbejde, og fordi Kapital og Affætning mangler. Den anvendes især paa stærke, lerholdige, faste Jorder som ere utilgjængelige om Vinteren. Endelig er den i Maringer med billige Kornpriser, og naar Jorderne ere for overgroede med Ukrudt, endnu et Middel, som det er fornuftigt at betjene sig af.

Det er de forskjellige Systemer, som hidindtil have søgt at erholde Jordens Produkter uden anden kunstig Kraft end Arbejde, og som derfor have skabt det mekaniske Algerbrug. Nige,

naar de anvendes paa frugtbare Jorder, bevise de os netop derved, at Algerdyrkningsarbejdet bestandig maa staa i Forhold til Jordens Frugtbarhed, eller idetmindste til Midlerne til at skabe denne Frugtbarhed, naar den ikke findes. Derfor, medmindre det er muligt at skaffe sig Gjødning udenfra, er Brakfrugtavl, det Algerbrug, hvortil der hører megen Haandkraft, og det intensive Algerbrug ikke godt mulige for Foderperioden, medens de blive en nødvendig Folge af de næste Perioder. Derfor bliver det ogsaa vanskeligt for Kapitalen, som uden Maadehold søger at udvikle Pløiesystemet paa de fattige Jorder, at udholde Konkurrencen med gammel Skik og Brug, som baserer Alt paa Familierarbejde.

Udentvivl kan og bør man beklage sig over at se den mofommelige Levemaade, hvortil saa mange Familier opofre sig af Bane, men det er ligesaavist, at dette trange Liv er en økonomisk Kjendsgjerning, som enhver Forbedrer maa lade gjælde, naar han bestemmer sig til at træde i Strøken mod Skik og Brug i visse Egne, som ere i Bev- og Græsgangsperioden. Da arbejder Forbedrerens virkelig Side om Side med Bonden, som kunne leve i Elendighed, og som, næsten uden at bryde sig om deres Møie, opnaa en saa ringe Produktionspris, som man ikke kunde have erholdt, hvis man havde anvendt Kapital, hvis man havde benyttet Dagleiere, som fik kraftig Føde, og hvis man havde alle de almindelige Udgifter, som ere uadskillelige fra et stort Foretagende. Kort sagt, i et Land er det Antallet af Sælgere, som bidrager til at nedsætte Prisen paa Fødevarer, og naar tilmed disse Sælgere ere fattige, naar de for enhver Pris behøve Penge, naar de ingen almindelige Udgifter have, naar hele Familien arbejder med, saa er det vanskeligt for Kapitalisten at udholde denne farlige Konkurrence.

Velan! Saaledes have ofte visse Forbedrere været stillede i forsinkede Lande. De have ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til deres Medbejlerers Maade at arbejde paa; de have tænkt, at Indsigten snart skulde faa Bugt med Banen; men de have gjort Regning uden Bært. Det var ikke ved Arbejdet, at de kunde seire, om de end i den Hensigt besjente sig af de mest fulde endte Instrumenter og de kraftigste Arbejdsdyr; men det var ved en videre Anvendelse af de naturlige Kræfter og af Gjødning, ved Staldgjødning mere end ved Pløining; det var ved Græsning snarere end ved Rodfrugtavl og Fodervarter som slaaes.

3die Afdeling. — Kunstige Algerdyrknings-systemer med Gjødning.

Til denne Klasse henhøre alle de intensive Systemer, som, enten ved at udlægge Jorden til Grønsvær, eller ved Pløining, og i alle Tilfælde ved Gjødning, stræbe efter Maximum af Afgrøde. Man kan sige, at disse Systemer anvendes paa Jorder, som idetmindste have naaet

Foderperioden*), paa Jorner, hvis Rente ikke kan betales uden et aktivt Agerbrug; paa Jorner, som ere beliggende i Lande, hvor Civilisationen har koncentreret alle sine Hjælpe midler og Fremskridt (Veie, Kanaler, Affæinddel, Befolkning, Kapitaler, social Sikkerhed o. s. v.) Alle de Erobring, som Videnskaben og det industrielle Geni have gjort, realiseres af disse fuldendte Systemer. De udgjøre det moderne System i videste Betydning; de opnaa af Jorden det største Kvantum og de mest forskellige Slags Produkter, der tjene til Fødemiddel og Andet; paa Grund af denne Mængde Produkter og deres Forskjelligartethed regulere de saavel Nationsens som Cierens Rigdom; de ere den bedste Garanti mod Dyrtd; at alle Systemer anvende de endelig Befolkningen paa Landet bedst og sundt. Man finder dem ogsaa nu i alle Dele af Europa, hvor Forbruget af den naturlige Gjødning, som ellers findes samlet i Jorden, ikke mere tillader Anvendelsen af Systemer uden kunstlig Gjødning.

Forst Flandern, Belgien, Elsass, derpaa England og tilsidt Tydskland og Schweiz have været de Egne, hvor disse Agerdyrningssystemer have opnaaet den højeste Grad af Udvikling, efterat have erstattet Brakken ved kunstige Foderværter og Kødskultur. Store Mestre have berømmet dem; disse Mestre her i Europa ere Thaer, Schwerß, Felleberg, Pictet, Jvart, Parmentier, Mathieu d'Ombois, Arthur Young, Sinclair og andre, hvis Skrifter have ffjænknet Agerdyrningen deres berømte Navne.

Alf alle de Følger for Agerbruget, som Klimaet medfører, er der ingen, som aabenbarer sig kraftigere end den, som har fremkaldt Foderproduktionen. Betragter man de Sædskifter, som have flamsk Karakter, ere de næsten alle baserede paa Dyrningen af Kødfrugter, Klover, etaarige Foderværter og Lucerne. Neppes ere nogle naturlige Enge benyttede dertil. Hvorfor? Fordi Mogen her kan virke under et Klima, som har en jevn Fugtighed; fordi den kan arbejde hele Aaret og man kan saa og høste til enhver Tid. Gaa vi over Alperne, og standse vi ved denne til et godt Agerbrug saa udmærkede Jord i Lombardiet, hvad se vi da? Gigantiske Vandingskanaler, Enge, som slaes tre Gange aarlig, Enge, som vandes om Vinteren, og som skulle holde Kreaturerne med Grønfoeder hele 10 Maanedes af Aaret, tallet været deres fyy Slæt. Ise vi gennem Piemont og besøge de bestoværre altfor fjeldne Dale, hvor det sydlige Frankrig ved at benytte sine udmærkede Hjælpe midler, vil overalt i disse Egne med Busskultur Et forbause os, det er det Fortrin, som man i Almindelighed giver de fleraarige Foderværter, det er Dyrkningen af de naturlige Enge.

Nu vel! I denne Modsetning mellem Nord og Syd er der en indflydelsesrig Marsag, som man meget maa tage Hensyn til ved Valget af

*) At Jorden mindst giver eet Stpd. Sv pr. Maal, som kan slaes.

Sædskiftet. Man forstaa, at de rene Tilhængere af den flamske Skole have banlyst Engen; men man vilde ikke kunne forstaa, om de praktiserende Fremskridtsmænd i Syden tværtimod ikke gjorde meget store Anstrengelser, for at forøge dem paa alle Jorner, som kunne vandes.

De intensive Systemer have alle, uafhængige af Klimaet, en fælles Tendents, at gjødsle Jorden stærkest mulig. I denne Hensigt kjøbe nogle deres Gjødning; andre producere den selv, idet de opofre en Del af deres Jorner til Produktionen af Foderværter.

§ 1. Systemer med indført Gjødning.

At sælge Straaet og Foderet og kjøbe en Del af deres Gjødning, derpaa gaar Spekulationen ud paa de Gaarde, som ligge paa de store Byers Opland (Radius af $\frac{1}{4}$ til 2 Mil). Derfor er Kreaturerens Rolle underordnet paa disse Gaarde. Saaledes foretrækker man i Omegnen af Paris at kjøbe Staldgjødningen til følgende Priser, som stadig stige paa Grund af Gartnerierens Konkurrence:

Maanedlig. Daglig.
Prisen paa Gjødning af en Hest omkring . . . 92 β . . . 3 β
Do. Do. af en Ko . . . 64 = lidt over 2 =

Foruden Staldgjødning leverer Paris til at anvendes alene i de nærliggende Gartnerier en anseelig Mængde Gadesnaus, Fieskarn, Levninger fra Grøntorvene, som Alt henhører til hvad man kalder Gaderenovation.

Hidindtil gaar Alt sin bedste Gang; Gjødningen bliver fuldkommen benyttet. Men det er at beklage, at alle store Byer, og Paris i Spidsen, til ingen Nytte bortkaste deres Latringgjødning. Det synes, at man hidindtil ene har taget Hensyn til Menneskeexcrementernes Usundhed og aldeles ikke til deres frugtbargjørende Egne. Og dog gives der Mæsser af Gjødning, som det vilde være meget let at forandre til flydende Gjødning, der ved underjordiske Ledninger kunde transporteres hen til de Egne, hvorfor den var bestemt.

Den koncentrerede Handelsgjødning transportereres til større Afstande end Staldgjødningen. (Fortsættes.)

Indlandet.

Christiania. D. D. M. M. Kongen og Dronningen, samt D. D. k. k. S. S. Prinds August og Prindsesse Louise ankom hertil Onsdags Aften Kl. 6 $\frac{1}{2}$. Fra Kl. 9—11 samme Aften var Hovedstaden illumineret.

— Den 5te d. M. bleve D. D. M. M. Kongen og Dronningen kronede i Trondhjems Domkirke, saaledes som bestemt i et i flere Dagblade indrykket Sermoniel, hvilket Nummet ei tillader at indtage. Høitideligheden begunstiges af det smukkeste Veir. Ifølge Trondhjemsposten var en Mæsse Menneffer strømmet til Byen, dog ikke saamange som man

havde ventet; vi antage imidlertid ikke at tage Feil, siger Posten, naar vi iberegnet Flaadens og Harens Mandfkeer anfaar de Kroningsdagen herværende Fremmedes Antal ligesaa stort som Byens Indvaaneres.

Flaaden, der bestaar af 8 Skibe af forskjellig Størrelse, fra 4 til 10 Kanoner, ankom dertil afvige Fredag Formiddag, og fra den Tid kan man regne Kroningstidens Begyndelse; thi Hans Maj. Kongens og Prinds August's Ankomst den foregaaende Løverdag og derpaa følgende hurtige Afreise til Stordalsfjællen kan alene betragtes som en Gjennemreise. Altsaa Fredag ankom Flaaden og dens Chef Prinds Dstar, samme Dags Aften ankom Hds. Maj. Dronningen. En kort Tid tidligere var Hs. Maj. Kongen og Prinds August kommen tilbage fra Stordalsfjællen og disse i Føring med Prinds Dstar modte hendes Maj. i det kal. Palæ (Stiftsgaarden). Ligesom ved Kongens Ankomst forrettede ogsaa ved denne Anledning et af Byens Borgerkompagnier Værevagt. Søndagen foregik Kroningen. En utallig Mængde Mennesker havde samlet sig i de Gader, hvorigjennem Toget skulde bevæge sig, dels paa de for Anledningen opreiste Gallerier, dels i Vinduer, dels paa Tagene og dels paa Gaden bag det en hals opstillede Militær. Det var et prægtigt Skue at se Processionen med dens mange brillante Uniformer, male- riske Heroldskitter og de elegante Dametoiletter toge frem ad den med rødt Klæde betrukne Bro, der var lagt ligesaa Palæet op til Kirken; men endnu væ- rere var, kan hændt, det smukke Skue, som Dngit- gelseerne afgav; thi i hvert eneste Vindu og paa Gallerierne vare pladsede Damer, for en stor Del smukke unge Damer, i elegante og fællige Dragter. Inde paa Kirkegaarden med en udmærket god Ud- sigt lige ned ad Munkegaden var reist en liden med Granbar smykket Tribune for de udenlandske Mini- stre, fra hvilken disse i deres straalende Uniformer kunde tage Processionen i Disyn, inden de toge sine i Kirken bag Korniskerne indrettede fortværlige Pladse i Besiddelse. — For denne Anledning var den gamle Port mod Vest aabnet for at tjene som Hovedindgang. Som en Folge heraf maatte Toget passere gjennem de gamle Ruiner af vestre Kors og inden i dette var anbragt Gallerier med Plads for 14 a 1500 Tilskuere. Til disse Pladse var der uddelt Billetter til Publikum, uden Hensyn til Person eller Stand, Noget som Mange har sølt sig indigneret over; men disse vil vistnok for en stor Del forsones, naar de erfare, at Aarsagen til denne Uddelingsmaade var den, at Vedkommende ønskede, at dette skulde ske paa en saa liberal Maade som muligt, og for at ikke den Del af Publikum, for hvem en Ceremoni som denne maatte være mest til- talende, ganske skulde savne Udgang. Hele vestre Kors's Ruiner var besat med Mennesker paa de med rødt Klæde betrukne Bænke. Foran Ind- gangen var opført en Portal, der tog sig ret godt ud; naar denne var passeret, saa man Kirken i dens hele Kroningsfrud lige foran sig. Det smukke Kor med dets slanke, prægtige Buer tog sig særdeles godt ud, efterat det ved den foretagne Istandsaetelse var bleven befriet for den i Aarenes Løb paaflinede Masse Kalk og Kjøvrog. Foran Alteret var en

Krone opreist, ved hvilken Ceremonierne skulde fore- gaa, og nogle Skridt derfra var, en paa hver Side, tvende Tronhinle reiste, under hvilke Deres Maje- stæter toge Sæde ved deres Indtrædelse i Kirken. Nogle Skridt fra Kongens Plads stode for- gylde Lænestole for Prindsene Dstar og August. En temmelig stor Plads optoges naturligvis til Ce- remonien og af Hoffets Betsente samt de højere Em- bedsmænd, der adfiserede dermed. Denne Del af Kirken var særdeles smagfuldt dekoreret med rige røde Drapperier med Guldfrynsler etc., samt de store Byers Vaabenmærker. Nedensfor denne var paa Stibets begge Sider amfiteatralisk opført Bænke for Processionens Medlemmer, og i Sidestribene samt nordre Dverstrib var anbragt Bænke for Tilskuerne. For Sangerne var et Galleri udbygget fra Orgelet, hvilket var smukt oppudset og rigt drapperet med rodt Floiel med Guldfrynsler og det norske Vaaben i Guldbroderi. Det var en storartet Pragt, og da man havde bænket sig i Kirken, saa den hele For- samling næsten eventyrlig og frægtig ud under Kir- lens alvorlige Buer. Musikken var gripende og det vilde være forgyvet gjennem Ord at give Beseren Indtrykket af den storartede Indvielse. Efterat Processionen havde fulgt Majestæterne tilbage til Palæet opløstes den. Om Eftermiddagen var stort Taffel for c. 300 Personer. Efter dette viste deres Majestæter, af hvilke Dronningen med Krone paa Hovedet, sig for Publikum paa den store Trappe mod Munkegaden, og hilsende de af Publikums ustandfælige Jubel. Om Aftenen opvartede Byens Sangforeninger, efterat de ved en Deputation havde komplimenteret Majestæterne, disse med Sange.

— Morgenbladet for den 12te d. M. meddeler Følgende: Det er vel en af de mest velkomne Un- derretninger vore Eiendomsmand kunde modtage, at Hypothekbanken har afsluttet et Laan paa en Million Spd. Dermed vil der blive Pantelaan at erholde paa Villkaar, som vi maa anse for rimelige, eller til en Rente af omtrent 5 pCt. Efter hvad vi have erfaret søgte to af Hypothekbankens Direk- torer isommer under deres Ophold i Kjøbenhavn til forskjellig Tid at indlede et Laan, og Hypo- thekbanken erholdt ogsaa for en Tid siden fra Hr. J. P. Suhr et Tilbud paa 92 pCt. Netto for 4½ pCt. Rente, hvilket Tilbud dog Pluraliteten af Di- rektionen og Regjeringen afslø. Derimod gif de ind paa at afslutte et Laan paa en Million Rente en Række Obligationer lydende paa 4½ pCt. Rente til en Kurs af 96½ og 2 pCt. Provisiod, altsaa Netto 94½ pCt., der vil svare til omtrent 90 pCt. for 4 pCt. rentebærende Obligationer. Disse Vil- kaar ere nu antagne, saaledes at af dette Laan ud- betale Laangiverne fir ⅔, men tage ⅓ Del i Dy- tion. Foruden Suhr skulde ogsaa Nationalbanken og Privatbanken i Kjøbenhavn være interesserede. Regn officiel Afslutning har endnu ikke fundet Sted, men Parterne ere enige i Hovedsagen og handle kun om Udbetalingsmaaden.

Vi anse dette Laan for efter Omstændighederne ret fordelagtigt, og vi haabe at det mægtigen vil bidrage til at lette det Betyr og den Pengehuibe, som nu i længere Tid har foruleiligt de fleste For- retninger. Med et saadant forfærdeligt Regnveir,

som vi havde i Gaar, og saa liden Varme, som der er i Luften, er det desværre at befrygte, at Høstens Udfald kan give et Mindreindbytte af ikke langt under en Million, og naar denne mislige Høst skulde have forøget Pengemangelen uden nogen Hjælp udenfra eller nogen forøget Udgang til Laan, er det ligesom frem, at Nøden vilde have voxet og blevet mere følelig end hidtil. Laanet maa derfor for Gienomsindsmænd og for al Virksomhed i Landet være meget velkommen; vi kunde have ønsket det fordoblet, men i vore Forholde er en Million Species heller ikke nogen liden Sum.

— Det i Chicago udgivne svenske Blad „Hemlandet“ for 20de Juni siger: „Norske Emigranter vedblive at ankomme i stor Mængde. I Onsdags ankom et Selskab paa omkring 400, hvoraf de Fleste gik nordvestover til Slagtinge og Bekfendte. Størstedelen var fra Bos og Balderø. De havde indskibet sig i Bergen og var landede i Kvebek. Sejlsen varede i 23 Dage. Et Selskab paa 200 ankom i Søndags. 260 af dem vare gaaede ombord i Stavanger og efter en Maanedes Sejlsen landte i Kvebek, hvor et halvhundredte af dem blev tilbage, dels paa Grund af Sygdom og dels af Mangel paa Penge. Fartøiets Navn opgav de imidlertid at være Helvetia, og de synes derfor at maatte være gaaede ud fra Drammen. Som i Mandags skulde de afgang til Jova og Minnesota. Efter deres Udsagn skal et andet Skib fra Stavanger være landt i Kvebek med 400 Emigranter samme Dag de steg land, og disse ventedes hid i Gaar. Endnu et andet Fartoi, Nordlyset, fra Christiania, var paa Veien med omkring 400 Emigranter.

Drammen, den 8de August. Ved Dyrsløge Lambrechts's Foredrag den 3die dennes paa Hvilstedet Rindstoen mødte kun saa Tilhørere, i Wilsonsdalen ingen. Ved hans Foredrag i Hougshund derved Søndags Eftermiddag fremmødte en Mængde Menneſker vist ikke mindre end 400 af begge Køn. Publikum fandt sig særdeles tilfredsstillt ved hvad det hørte. Et Brev paa den Interesſe, Hr. Lambrechts's Foredrag valte hos Elværingsskolen, var den Iver, hvormed hans i Dagbladene med Næs omtalte Bog om Husdyrenes vigtige Udvalg og Behandling blev kjøbt. Det er ikke umuligt, at Hr. Dyrsløge Lambrechts senere i Høst atter gjør en Tur til Eker, navnlig til Bingen, hvorfra han har faaet Brev fra en ung, finl. Jordbruger, Anders Løben, i hvilket bemærkes, „at Sandſen nu er vakt og at Almuen paa den Kant begynder at indse Nyttens af at høre et letfatteligt Foredrag om den saa vigtige Del af Landbruget — Husdyrenes rigtige Behandling og Etel.“ I Gaar holdtes Foredrag paa Høg i Bier og efter hvad vi have hørt skal Hr. Dyrsløgen senere til Nølen og Hurum. Det er dog besynderligt, at man ikke ved Avertissements eller blot ved en simpel Melding til vor Byes Blades Redaktioner eller Udgivere gjør Publikum bekendt med, naar Foredragene paa de respektive Steder i vor Umegn skulle holdes. Man kommer og gaar herigjennem, som om vi slet ikke er mere til. Vi tør dog paa Byens Vegne svare for, at en hel Mængde her føler en stor Interesſe for den vigtige Materie, som Hr. Lambrechts behandler, og

vi er ganske forvisset om, at hvis han holdt et Foredrag her, hvor Mange ere Jordiere og endnu flere holde Kreature, vilde det ikke mangle ham paa Tilhørere.

— den 9de August. Man paaſtaar, at paa Grund af den svære Sne i Vinter og den i hele denne Sommer indtrufne store Nedbyrd, uden at der har fundet nogen Neutralisation ved Varmen St.d, viser sig en mærkbar Fugtlighed og Tunnghed hos de fleste Gjenstande, som kan undertastes Vægt. Folk, som ere vant til at bringe Ho og lignende Artikler tilstøvs her, forsikre, at de samme Vogns, som de brugte iſſor, er i Gaar ca. 3 a 4 pCt. tungere. Selv har vi bragt i Erfaring, at Tystikker langt vanskeligere end før ved Friktion antændes. Cigarer har man endog ondt for at saa til at brænde, saa at Politiet for Farens Skyld ikke behøver at uulage sig saa meget. Relativt til Fugtligheden og den dermed forbudne Kjølighed paaſtaas der, at man iſær om Aftenen i et saa mærkbarligt Maa som dette maa være meget forsigtig i sin Klædebragt, og det vilde være intereſſant og nyttigt, om en af vore kundskabsrige Læger vilde oplyſe Folket i saa Henseende.

Frederikshald, den 11te August. Et mærkbarligt ustadigt Veir har saagodtsom i hele Sommer hersket paa disse Kanter; thi naar undtages en 8 a 14 Dage ved St. Hans Tid har her næsten dagstet faldt i mere og mindre Grad Regn forenet med en i Forhold til Aarstiden mærkelig Kjølighed. Høet er af denne Grund paa langt nær kommet i Hus, ikke engang i den nærmeste Omkreds af Byen, ſkjont vi er i Midten af August, saa det desværre idetmindste for Diebliffet ser mindre gunstigt ud for Landmanden. Paa Vaars saavelſom Høsttiden har dette vaade og kolde Veir liget ogsaa, som naturligt er, haft en mindre god Virkning, saafom al Vegetation er bleven forkuet, og navnlig har Havre- og Vigsæden paa mange Steder antaget denne gulvise Farve, der er eendommelig for den forknyttede Sød. Rugſæden har lidt samme Skæbne; paa lavtliggende og magre Jorder er kun blotte Straa, tynd og smaaaxet; paa mere velkyrrede og fruttliggende Marker tegnedes den sig vistnok nogenlunde godt, men det forfærdelige Hagl- og Regnskyld, som i forrige Uge rasede her, har paa mange Steder knækket Straaet og lagt den saaledes til Lide, at den vanskelig vil kunne reise sig igjen. Til disse for den stakkels Landmand mindre gunstige Omstændigheder kommer ogsaa en anden, nemlig den saakaldte Etiv- og Venbrudsſyge blandt Kreaturerne, hvoraf paa nogle Steder flere skal være angrebne.

— Til Udgangen af Juli Maaned er passeret Kanalen i Stenselven:

16,223 Tylter Sangtommer, 224 Do. Hønsmer, 335 Do. Vjeller, 2401 Do. Planter, 263 Do. Vord, 226 Do. Baghun, 18 Favnne Ved, 13 Tdr. Poteter, 30 3/4 Do. Eild, 7 Do. Salt, 46 Do. Korn, 1700 Pd. Kaffe og Suffer, 2482 Potter Dl, 302 Tdr. Kalk, 21,250 Musken, 79 Skypund Jern, 6 1/2 Kiste Epiger, 19 Laſtepramme, 99 Vaade, 241 Personer.

Slusningen begyndte i dette Aar først den 20de Mai paa Grund af den usædvanlig store Flom.

Udlandet.

Italien. Fra Genua meldes under 14de d. M. at 8000 Mand under Garibaldi's personlige Kommando om Natten til den 10de d. M. ere landede ved Reggio paa den neapolitanske Kyst.

— Fra Neapel meldes den 7de, at Fremmedregimenterne stadigt blive forstærkede og have snart en Styrke af 10,000 Mand. Foruden ovennævnte 8000 Mand under Garibaldi's Anførsel, skulle et Antal Garibaldiister nogen Tid i Forveien være landet i Calabrien for at organisere en Opstand i Bjergegnene. De fremmede Gesandter have bragt deres Familier ombord paa Krigsskibene.

— Et Cirkulære fra den sardiniske Regjering opfordrer til Oprøttelsen af et frivilligt Korps.

Tyskland. Fra Berlin meldes, at Østerrige har opgivet Ideen om at fordrø Garanti for Venedig; ellerskomindre er man kommen til fuldstændig Forstaelse i den Sammenkomst, som i Tøpelig har fundet Sted imellem Prindsregenten af Preussen og Keiseren af Østerrige m. Fl. Østerrige vil alene bestaa Kampen mod hele Italien, hvis det bliver angrebet. Preussen vil overholde et strengt Ikke-interventionsprincip. Skulde alligevel andre Stormagter blande sig i Kampen, vil Tyskland give Østerrig Bistand.

— Ifølge Konstitutionel skal Østerrige have truet Sardinierne med, at det vil understøtte Neapel, hvis Garibaldi iøværfætter sin Landgang. Da denne Landgang nu er foregaaet, faar man se, om Østerrige vover at iøværfatte sine Trudsler og indløse sine store Ord.

Tyrkiet. Fra Damaskus meldes under 4de d. M., at den fra Konstantinopel ankomne tyrkiske Embedsmand Fuad Pascha har fængslet over 400 af Deltagerne i Myrderierne. De Skyldige ville blive domte af et af Fuad Pascha ndnævnt overordentligt Raad og strax henrettede. En stor Del skulde kostbareder er konfiskeret. Arrestationerne have fundet Sted uden Sværdslag. Nu siges den største No at herske. Tropperne skulle vise sig paa-lidelige.

— Fra det europæiske Tyrki meddeles, at man daglig venter et Udbrud af den tyrkiske Fanatisme mod de Christne, hvilke der intetsteds ere sikre for i næste Diebtid under en almindelig Opstand at blive myrdede.

— Den montenegriiske Tyrste Danieles er bleven myrdet af en Montenegriener.

Subskribenter og Subskribent-samlere, som har modtaget „Gaards-regnskab for den norske Bonde af Schröder paa Boll,“ og ei indsendt Betaling for samme, annodes om

straks at indsende Betalingen under Adresse Bogtrykker Fabricius's Kontor i Christiania.

Dyrskue.

Det forhen annoncerede Dyrskue, der kun vil omfatte Fækreurer og Svin, bliver, hvis et tilstrækkeligt Antal Dyr anmeldes, afholdt af Akerhus Amt's Landhusholdningssekskab paa Blakker Skandse Mandagen den 24de September Kl. 8 Formiddag, inden hvilken Tid de indmeldte Dyr have at fremmede. Fækreurerne maa medbringe Klave og Baand, for Svinene vil der være særskilte Indbegninger. For Dyrenes Foder under Opbyllet ved Skuet vil der blive sørget. De, der velvilligen fremsende Dyr, annodes om at indmelde samme, med Opgivende af dets Alder og om det ved noget foregaaende Dyrskue har erholdt Præmie, inden den 9de Septbr. forstkommende, til En af Drr. Proprietærer Naasgaard, Nordlie i Sorum, Agronom Boyesen i Christiania, Dyrslæge Thesen, Naas Centralinstitut, eller til Undertegnede.

Abildso pr. Christiania, 3die August 1860.
N. Wetlesen.

Drainsrør,

bedste skotske, fra 1 1/2" til 6" Diameter og af 15" Længde sælges hos

F. Berven,
Kirkegaden No. 1.

Gaarden Dverbye i vestre Toten, belliggende 3/4 Mil fra Gjøvik, af Skuld 6 Daler 3 Ort 20 β , der har et Areal af 80 Maal Agerland, 500 Maal Slaatteland og 720 Maal, som benyttes til Havnegang, men godt stiftet til Dyrkning, foder 20 Stkr. Storfæ, 5 Heste og 40 Stkr. Smaafæ, har 2 Husmandspladse, er til Salg med eller uden nærværende Mars Aulung paa meget moderate Betingelser, og kan om ønskes strax tiltrædes. Reflekterende behage at henvende sig til B. Engebretsen, der bor paa Stedet.

En af de betydeligste Skoveiendomme i Solør

er i Løbet af en Maanedes Tid tilsalgs. Den ligger 1/2 Mil fra Glommen og stober lige til Skobmandsflodningen, saaat alle Flodningsomkostninger undgaaes. Skoven er værdelig, uden Tørgnan og Driften meget let. Der kan strax hugges flere Tusinde Tysker Skobmandstømmer. Salget er overdraget til

profurator Naas.

Hegte peruanisk Guano.

Ny Forsyning af Peru Guano i Sække paa omkring 160 Pund er igjen ankommet til Under-tegnede. Prisen er som forhen 3 Spd. 16 β pr. 100 Pund.

Christiania den 24de Juli 1860.

Joh. P. Olsen,
Skipperegaden No. 4.

En Eiendom omtrent $\frac{1}{2}$ Mil fra Christiania, indeholdende omtrent 350 Maal, er tilsalgs. Eiendommen sælges ogsaa i Parceller. Hele Kjøbesummen kan blive staaende i Eiendommen
Jac. Mandrup,
No. 15, Østre Gade.

En mindre Landeiendom i Nærheden af Christiania (cirka 160 Maal opdyrket Jord) er, saafremt Handel strax kommer istand, billig tilsalgs ved
Jac. Mandrup.

En Eiendom i Maridalen med Huse for en konditioneret Familie og indeholdende cirka 400 Maal veldyrket Jord er opgivet mig tilsalgs.
Jac. Mandrup.

En Stykke uopdyrket Jord paa 70 a 80 Maal med aldeles fortrinlig Udsigt over Christiania-dalen og Maridalsvandet, særdeles stiftet til Anlæg af Lustpark, sælges billig ved
Jac. Mandrup.

En Eiendom i østre Aker paa omtrent 300 Maal veldyrket Jord, med aldeles udmærkede Huse og med Skov, som afgiver en Del tilsalg, er fortiden billig tilsalgs ved
Jac. Mandrup.

En større Stoveiendom, som afgiver flere Tusinde Tylter Tommer, beliggende i Nærheden af godt Vanddrag og med Saugbrug med Aargangs Vand er tilsalgs ved
Jac. Mandrup.

En mindre Eiendom ved Bormen, omtrent 200 Maal opdyrket Indmark, sælges ved
Jac. Mandrup.

En i Rommedal smukt beliggende Eiendom paa henved 13 Skylbdaler, med udmærket Jord og smukke Huse, sælges billig ved
Jac. Mandrup.

En Eiendom ved Christianiafjorden, hvortil den støder i en Strækning af omtrent 1000 Alen, med omtrent 130 Maal Jord, foruden Skov og Havnegang, beliggende $\frac{1}{2}$ Mil fra Christiania, sælges ved
Jac. Mandrup.

Gaardparten Ulrud af Skylb 1 Daler 1 Ort 23 Skill., beliggende omtrent $\frac{3}{8}$ Mil fra Christiania Torv, er billig tilsalgs. Den dyrkede Jord udgjør cirka 130 Maal. Husene ere meget gode og Afdgangen til Gaarden let. — Liebhaberne anmodes om at henvende sig til Eieren, Lars Svendsen Bryn, som bor paa Steedet eller til
Jac. Mandrup.

En liden Skovpart i Hakkedalen er i disse Dage billig tilsalgs ved
Jac. Mandrup.

Beholmen, en D i Storelven ved Dieren, paa omtrent 100 Maal Engeland, er billig tilsalg. Den vilde være meget tjenlig for Rastehandlere.
Jac. Mandrup.

En velbrugt Eiendom i Jet paa flere Hundrede Maal dyrket Jord og med udmærkede Huse er i disse Dage opgivet mig tilsalgs.

I Mangel af Salg er Eieren villig til at bortbytte Eiendommen mod en Gaard i Christiania eller en mindre Landeiendom i Nærheden deraf.
Jac. Mandrup.

Omtrent 100 Maal veldyrket og smukt beliggende Jord $\frac{3}{8}$ Mil fra Christiania sælges billig ved
Jac. Mandrup.

En med aldeles nye Huse forsynet Eiendom paa omtrent 200 Maal letbrugt Jord, beliggende henved $\frac{1}{2}$ Mil fra Christiania Torv, sælges billig ved
Jac. Mandrup.

En ibetydelig Landeiendom i Esøberg paa over 15 Skylbdaler og indeholdende cirka 1500 Maal dyrket Jord, er saafremt Handel kommer istand i Løbet af 1 Maaned, meget billig tilsalgs. Gaarden føder 10 Heste og cirka 50 Kjør og har udmærkede Huse, som er assurede for 4700 Spd., foruden et nyt opført fuldstændigt Møllebrug med Aargangs Vand. Ligeledes tilligger en Del Madse, som svarer Afgift og Arbeidsdage. Naar Noget betales kontant, kan Resten af Kjøbesummen blive staaende i Eiendommen med 20 a 25 aarlige Afdrag. — Man behøve at henvende sig til Undertenede, hos hvem Kart over Eiendommen er beroende.
Jac. Mandrup.

En Byeiendom paa cirka 100 Maal, med udmærkede vel indrettede Huse, assurede for henved 10,000 Spd., er billig tilsalgs. Eiendommen har en aldeles fortrinlig og meget produktiv Jordbund, en smuk Beliggenhed og en betydelig Frugt- og Urtehave. Ligeledes tilligger Sandtag, som aarlig giver en betydelig konstant Indtægt. Eiendommen kan ved Udstykning til Byggetomter udbringes til langt mere end hvad der nu forlanges for den. Man henvende sig til
Jac. Mandrup.

Christiania Kornpriser.

Indenlandsst

Hvede, $4\frac{1}{2}$ a 5 Spd.
Rug, 17 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ a 4 Spd.
Brog, 15 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$.
Havre 2 Spd. a 11 $\frac{1}{2}$.

Udenlandsst

Rug østersøst 4 Spd. 36 $\frac{1}{2}$ a 4 Spd. 48 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 19 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ a 4 Spd.
Brog 2rabit 18 $\frac{1}{2}$ a 19 $\frac{1}{2}$.
Erter $4\frac{1}{2}$ a 5 Spd.
Hvede $6\frac{3}{4}$ Spd. a 7 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Stlb, Kjømb. 6 Spd. pr. Lb.
Stlb, stor Mid. 5 a $5\frac{1}{2}$ Spd. pr. Lb.
Stlb, smaa do. $4\frac{1}{2}$ a 5 Spd. pr. Lb.
Stlb, stor Christ. 18 a 20 $\frac{1}{2}$ pr. Lb.
Stlb, smaa do. 13 a 15 $\frac{1}{2}$ pr. Lb.
Storfet 1 Spd. pr. Bog.
Middelfet 3 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaafet 3 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Røstfær 8 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.